

1. březnová zkouška

POJĎTE S NÁMI NA VÝLET...

UVOLNĚNÍ

„Děti, dnes si uděláme výlet do lesa...“.

Chodíme po zkušebně, zhluboka dýcháme společně s pohybem paží - při nádechu rozpažené ruce nahoru, při výdechu dolů. **„Cítíme se skvěle, sluníčko svítí, i my se usmíváme, jak se v tom lese potkáváme...“.**

„Na kraji lesa roste rovný vysoký smrk“. Zastavíme se, vytáhneme se na špičky „až do nebe...“.

„Smrk stojí pevně zapaščený kořeny v zemi“. Děti stojí mírně rozkročené, pevně a vzpřímeně. **„Ale jak fouká vítr, tak se smrk ve větru ohýbá - pozor, kořeny se ani nehnou!“**

PŘÍPRAVNÁ HLASOVÁ CVIČENÍ

„Co to - na smrku je šiška a ta padá z velké výšky dolů...“

Doprovodíme šišku hlasem z výšky - VJÚÚÚ - a pohybem ruky.

„Auvajs, ta šiška nás trefila přímo do nosu“, hladíme si nos prsty svrchu dolů a přitom si postěžujeme vysokým hláskem - AÚ, AÚ.

„Jenže my jsme se v tom lese zamotali a úplně jsme se ztratili - musíme si zavolat o pomoc. A koukněte, ona nám to ozvěna vrací“.

Protažení na začátku každé zkoušky se stalo její nedílnou součástí. Tentokrát se u něho i procházíme - inspiraci pro uvedená cvičení jsem našla mimo jiné i v józe.

„Šišek“ může být i víc - toto je báječné cvičení na navození hlavové rezonance.

Ruce si dáme k ústům, aby nás bylo lépe slyšet a ve vyšší poloze zvoláme - děti vždy opakují: „**HALÓ, HALÓ...**“, „**KDE JSTE KDO...**“, „**POMOC**“ ...

VÝSLOVNOST

„**To jsme se tím hledáním unavili, musíme si odpočinout...**“. Posadíme se do tureckého sedu a pořádně zíváme.

„**A za odměnu si dáme jablíčko - pořádně sladké, tak se musíte hodně zakousnout.**“ S radostným výrazem a hodně otevřenou pusou „**ukusujeme**“ z jablíčka.

„**To byla dobrota - MŇAM**“. Citoslovce vyslovíme ve vrchní poloze a dbáme na to, aby dlouze zazněly všechny nosovky, rukou si děti pohladí břicho.

„**Tak si tu pusinku ještě jednou společně s jablíčkem protáhneme**“. Děti opakují vždy po jednotlivých slovech **KOULELO SE, KOULELO - ČERVENÉ JABLÍČKO...**

Nechte děti vymýšlet i vlastní větičky - důležité je, aby volaly ve vyšší poloze s představou, že voláme do dálky. Na těchto drobných zvukových etudách se projeví i děti, které by se jinak bály zpívat samy. Zvolání vždy s ostatními dětmi zopakujeme.

Pokud zkoušku začínáme ve stoje jako tentokrát, snažíme se o prostřídání se sedem. Děti si odpočinou a máme příležitost pocvičit třeba výslovnost.

Nechat děti vyslovovat dopředu úryvky z písniček nám nejen pomůže při nácviku písň samotné, ale máme zde příležitost i „pilovat“ výslovnost. Třeba dvojhlaska „ou“ bývá oříškem i u starších dětí (a to vůbec nemluvím o správně vysloveném „r“)... Zde je také možnost nechat děti vyslovovat samostatně.

ROZEZPÍVÁNÍ

„Tak vyskočíme a pořádně se na tu novou písničku rozezpíváme“.

„Nejdřív se hudebně pozdravíme“:

SE, NEMRAČÍME SE apod.

Cvičení posouváme po půl tónech do Bě dur, měníme text - nám se osvědčila formulka „**co zpíváme, to děláme...**“ na krátká slovní spojení, např. **STOJÍME ROVNĚ, USMÍVÁME**

„A protože jsme byli na výletě, tak ještě zavoláme na všechny blízké*“:

Cvičení posouváme směrem dolů tak, jak to děti pozorně zvládnou, my zpíváme do D dur na texty dle fantazie dětí, např. **VOLÁM TÁTU, DĚDU, BRÁŠKU** apod.

NÁCVIK PÍSNĚ

Píseň Koulelo se, koulelo nejdříve předzpíváme s oběma slokami a poté po krátkých hudebních úryvcích vždy zazpíváme a pomocí hry na ozvěnu naučíme děti první sloku. Při nácvičku nám pomáhají plyšáci - děti máme rozdělené na dvě skupiny, každou pojmenovanou podle jednoho plyšáčka. Ti si s dětmi povídají a chválí je, když děti zpívají po skupinkách. Čím hravější nácviček je, tím jde rychleji.

Děti stále sledujeme a chválíme ty, co stojí rovně a navíc se při zpívání usmívají. Začátek každého cvičení ukazujeme gestem a děti si tak pozvolna zvykají na sbormistrovu práci rukou. Pokud je to možné, cvičení předzpěvujeme (pánové falzetem). A samozřejmě chválíme a chválíme... 😊

*cvičení jsem našla v metodickém návodu pro rozezpívání Aloise Motýla

Nám se na zkoušce podaří děti naučit vždy jen první sloku - na další zkoušce pak přidáme sloky další. Také počítáme s pomocí rodičů, neboť písničku jako omalovánku vždy děti dostanou domů.

OPAKOVÁNÍ PÍSNĚ Z UPLYNULÉ HODINY

Zde je prostor pro opakování písně z minulé hodiny či případné docvičení dalších slok. Dbáme na to, aby děti správně začínaly podle gesta sbormistra, aby si naslouchaly předehru a začaly včas. Snažíme se děti motivovat, aby rovně stály, usmívaly se a otvíraly ústa.

ŠKOLIČKA ZÁKLADŮ HUDEBNÍ TEORIE

Do prostoru zkušebny položíme listy s notami a k nim příslušné listy s jablíčky. **„Děti, každé si vyberte jedno místo s notičkami a k tomu se posaďte“**. Postupně s každou skupinkou noty zatleskáme, případně pleskáme o stehna či dupeme. Když to děti zvládnou, přidáme Orffovy nástroje. Skupinky kombinujeme, až zazní všechny naráz.

ZÁVĚR ZKOUŠKY - POCHODUJEME

„A na závěr zkoušky se trochu protáhneme. Kdo ví, jak pochodují vojáci?“ Na známou pochodovou písničku (naše děti zpívají Na tý louce zelený nebo Okolo Frýdku) se děti v prostoru nejprve rovně postaví (můžete zavelet ☺ **„vojáci, pozor“**) a pak pochodují libovolným směrem.

„Ani jsme se nenadáli a zkouška nám utekla jako voda – tak NASHLEDANOU, MALÍ ZPĚVÁČCI...“

Ve druhé půli zkoušky již samozřejmě míváme problémy s pozorností – přesto se snažíme děti upoutat.

Cílem tohoto cvičení, které nemá být dlouhé, není zvládnout rytmus bez chyb (pro některé děti je to opravdu těžké), slouží tedy spíše k odreagování.

Severáčkovské děti pravidelně pochodují s písní Na tý louce zelený z každé zkoušky – to je tradice už od dob paní Uherkové. Zjistily jsme ale, že pro mnoho dětí je náročné udržet pochodový rytmus a tak pochodování zařazujeme čas od času do programu zkoušky.